

3. oddělení, od 1. 10. 1977 – I. odbor, 1. až 4. oddělení, od 1. 8. 1978 – I. odbor, 1., 2., 4. a 5. oddělení, od 1. 9. 1979 – agenturně operativní skupina II. odboru, od 31. 1. 1982 – obranná příprava a ochrana, – I. odbor, 1. až 6. oddělení mimo skupinu informačních prostředků a televize, II. odbor – agenturně operativní skupina (k 1. 4. 1986 zrušeno), od 1. 8. 1989 – oddělení speciální ochrany, od 31. 12. 1986 – II. odbor 5. oddělení, od 1. 9. 1988 – I. odbor mimo 7. oddělení, II. odbor 5. oddělení, oddělení speciální ochrany, XII. správa FMV (později SNB, 1974–1990) – vedení, I. odbor, 1. až 8. oddělení, III. odbor 1. oddělení, odbory správ StB při krajských správách SNB, od r. 1966 – I. až III. odbor mimo vnitřních skupin a odbory (oddělení) letištní kontroly, od r. 1979 – odbor (oddělení) StB na OS SNB, – odbor vyšetřování StB, mimo vnitřní skupiny, od r. 1980 – VI. odbor 1. oddělení S StB KS SNB, od 1. 7. 1980 oblastní odbor StB a odbor prošetřování.

(4) Za příslušníka SNB zařazeného ve složce StB ve funkci vyšetřovatele nebo náčelníka odboru a vyšší se považuje příslušník, který vykonával tyto funkce v útvarech uvedených v odstavcích (1) a (3) a v útvarech: Správa vyšetřování StB, odbor vyšetřování StB při KS MV (později SNB), V. správa MV (později FMV, SNB 1964–1990), VII. správa MV (později IV. správa), IX. správa MV (později VI. správa MV, FMV, SNB), VI. zvláštní odbor (1979–1988), Zvláštní správa (později XIII. správa SNB, 1956–1989) – zvláštní odbor (1953–1966), – zvláštní odbor (1953–1964), – zvláštní odbor (1953–1958), odbor letištní kontroly.

Příloha č. 3

Rozkaz ministra vnitra (RMV) č. 54/1972

Podle RMV č. 54/1972 čs. kontrarozvědky „spolupůsobí v duchu proletářského internacionalismu při ochraně bezpečnosti států světové socialistické soustavy. Obsah a cíle činnosti čs. kontrarozvědky vycházejí ze zásad bezpečnostní politiky vyjádřených v usnesených a rozhodnutích nejvyšších stranických a státních orgánů ČSSR. Ve své činnosti se čs. kontrarozvědka řídí ústavou, zákony a ostatními právními předpisy a na základě nich vydanými rozkazy a nařízeními ministra vnitra ČSSR. Z hlediska svého poslání plní čs. kontrarozvědka při dodržování socialistické zákonnosti funkci represivní, preventivně výchovnou a informační. Politický charakter čs. kontrarozvědky vyplývá z jejího základního poslání vyžaduje důsledně uplatňovat politická hlediska v její represivní funkci. To předpokládá třídění přístup všech příslušníků čs. kontrarozvědky při respektování

zájmů naší strany a společnosti, zájmů táboru socialismu a zájmů mezinárodního dělnického hnutí.“ Pokud jde o metody práce používané čs. kontrarozvědkou, lze příkladno z RMV č. 54/1972 uvést vyhledávací činnost (část I.), realizovanou tajnými spolupracovníky a důvěrníky (viz RMV č. 3/1978 obsahující „Směrnice pro práci se spolupracovníky kontrarozvědky). Např. podle čl. 4 této Směrnice byl tajný spolupracovník hlavním prostředkem činnosti kontrarozvědky proti podvratné činnosti zahraničních nepřátelských rozvědných, ideologických a ekonomických center a seskupení, jejich domácím pomahačům a proti zbytkům vnitřních nepřátel. O metodách získávání tajných spolupracovníků výmluvně hovoří např. čl. 36 an., kdy jednou z „metod“ bylo i využití kompromitujících skutečností. Tajný spolupracovník získávaný tímto způsobem se mohl rozhodnout na základě vlastního uvážení, zda spolupráce s kontrarozvědkou je pro něj výhodnější než důsledky, které by ho použitím kompromitujících skutečností postihly (čl. 40). Mimo to bylo využíváno vhodných oficiálních možností. Pokud šlo o vyhledávací činnost orgánů zpravodajské techniky a sledování, ta byla upravena v RMV obsahujícím „Směrnice o používání zpravodajské techniky“ -A-oper-VI-1 a „Směrnice o sledování“ -A-oper-IV-1. Dále třeba uvést tzv. kontrarozvědné rozpracování (část II.), v jehož průběhu se používaly specifické zpravodajské prostředky (zejm. tajní spolupracovníci). Kontrarozvědné rozpracování podléhalo zásadě konspirace (část VII.). V části VIII. citovaného RMV č. 54/1972 se zdůrazňovalo, že v praktické činnosti čs. kontrarozvědky musí být trvale uplatňována zásada odpovědnosti, vycházející z respektování politických usnesení ÚV KSC, čs. zákonů, rozkazů a nařízení ministra vnitra ČSSR. Stupeň této odpovědnosti byl určen funkčním postavením pracovníků čs. kontrarozvědky. V průběhu kontrarozvědného rozpracování bylo nutno dodržovat především hledisko politicko-odborného přístupu. Vlastní činnost pracovníků kontrarozvědky spadala pod RMV č. 2/78.

Příloha č. 4

Rozkaz ministra spravedlnosti (RMS) č. 22/1973, příloha:

Směrnice pro činnost politicko-výchovného aparátu

Sboru nápravné výchovy

Do náplně činnosti odboru pro politicko-výchovnou práci správy SNV patřilo ve smyslu čl. II Směrnice zejména: zpracování, v souladu s linií KSC a plány hlavních úkolů SNV perspektivních a krátkodobých plánů politicko-výchovné práce,